

Groots afscheid en onderscheiding van Meester Piet Hock

Het hoofd van onze basisschool Piet Hock, tevens bestuurslid van de Stichting Vrienden van Wijnandsrade heeft in oktober 1983 afscheid van het onderwijs genomen en heeft gebruik gemaakt van de VUT.

Dit afscheid is door velen aangegrepen om de meester eens flink in de bloemetjes te zetten. Daarnaast werd hem als tweede het ere-burgerschap van Nuth toegekend en onderscheide H.M. de Koningin hem met een benoeming tot ridder in de orde van Oranje Nassau. Blijvend enige berichten in de media om dit te illustreren.

NA ACHTENDERTIG JAAR STEPHANUSSCHOOL Wijnandsrade raakt „zijn” hoofdonderwijzer kwijt

WIJNANDSRADÉ - Het klonk op die laatste schooldag in Wijnandsrade zo simpel tijdens het officiële afscheidsfeestje rond de scheidende hoofdonderwijzer Piet Hock, die op 61-jarige leeftijd het actieve schoolleven verwijsde voor de VUT. Een van de redenen van dit vervroegde vertrek van de man, die gedurende een kleine veertig jaar de kinderen van Wijnandsrade onder zijn hoede heeft gehad, was zijn wat minder wordende gezondheid. Het klonk zo simpel. Vijf regels uit een liedje, dat uit volle borst werd gezongen door het onderwijzend personeel:

„Wij hebben U leren waarderen
Als haar van de menselijkheid
Beschelden, maar toch stond U
voor 't kind op de bres
met Uw vaderlijkheid”

Het gedicht plus een schat van in al die jaren opgespaarde fotografische herinneringen in een prachtig album aangeboden aan Piet Hock, de man, die terugtreedt. Op 28 oktober a.s. volgt het officiële afscheid. We komen op die feestelijkheden natuurlijk nog nader terug.

Zo lang op eenzelfde plaats... Het is haast niet te geloven. Piet Hock maakt er dan ook geen geheim van, dat Wijnandsrade zijn hart heeft gestolen. „Altijd veel medewerking gehad. Dat is nooit veranderd in al die jaren. Een prettig dorp, het peil was en bleef netjes, en steeds prettige collega's. Ik ben blij en verheugd zo lang hier de gemeenschap te hebben mogen dienen. Er is hier een bloeiend gemeenschapsleven. Ik ving de kinderen op, de verenigingen (fanfare, sport) deden dat na schooltijd. De drie-eenheid: ouders, school, verenigingen heeft steeds goed gewerkt.”

Alles zelf doen

Piet Hock denkt ook met een beetje weemoed terug aan het verleden. „Je moet alles zelf doen. Niet alleen de kinderen onderwijzen, maar je deed ook allerlei klusjes. Ruiten inzetten, daken repareren, kranen vervangen, meubelair herstellen. Met de resten van de kerkkaarsen maakten we boeswas.

Het was aanvankelijk een driemansschool. Ik had klasse drie-vier in het begin. Later werd het onderwijsteam uitgebreid tot zes.”

Het leven kan vreemd gaan. Ook voor Piet Hock speelde het toeval een grote rol. „Mijn moeder was onderwijzeres,

vader was bij de douane. Hij zei: „Kom in het vak”. Ik zei: „Nee”. Bij het Militair Oezag (we waren hier in het Limburgse juist bevrijd in 1944) vroegen ze in Londen een paar onderwijzers voor het afnemen van tests bij de Marine. Ik heb dat anderhalf jaar gedaan. Toen ik terugkwam solliciteerde ik voor Schimmert en Wijnandsrade. Het werd Wijnandsrade - Ik ben er nooit meer vandaan geraakt...”

Vrouw gevonden

Piet Hock - de Maastrichtenaar - vond ook zijn vrouw in Wijnandsrade. Clim Vankan was de dochter van de hoofdonderwijzer van de Stephanusschool waar Piet Hock aan het werk ging als onderwijzer. Op 5 januari volgde de schoonzoen zijn schoonvader op als hoofd.

Wat later bedankte hij voor een paar andere baantjes, die hij al vervulde: kassier bij de Boerenleenbank (tien jaar), secretaris van de woningvereniging (tien jaar). Piet en Clim kregen vijf kinderen. Vier meisjes en een jongen. Een gelukkig gezin. Veel liefde. Veel blijheid. De scheidende hoofdonderwijzer heeft al zijn kinderen ook op school gehad. Ook een flink aantal „Paps en Mams” van de kinderen, die nu de Stephanusschool bevolken. „Dat krijg je, als je zo lang op eenzelfde school blijft. Ik was pas 23 toen ik hier kwam. Achtendertig jaar op deze school. Ik heb er nooit spijt van gehad.” Meer dan 1600 leerlingen hebben persoonlijk van hem les gehad. Als over enkele weken het officiële afscheid daar is, dan zal de school toch een deel van zijn leven blijven. Want

Piet en Clim Hock blijven wonen in het riante huis pal naast de school aan de vijver van Wijnandsrade...

Secretaris

Dan is het uit met medewerking aan het Oranjeshoelcomité, het kindercarnaval, St. Nicolaascomité. Maar secretaris van het Gemeenschapshuis, waarvan hij mede-oprichter was en de eerste voorzitter, blijft hij. Je kan toch niet zomaar helemaal alles meer doen, al heb ik heel wat werk in de tuin. En de kinderen? Ze zullen blijven zeggen tegen hem, als ze hem tegenkomen of in de tuin bezig zien: „Dag meester Hock”. En dan zal Piet Hock blij zijn. Want wat is het niet belangrijk om herkend te worden, zelfs als je van de rust van het onderworden geleet...

Afscheid P. Hock

Op 28 oktober neemt Piet Hock afscheid van de St. Stephanusschool in Wijnandsrade. Allen, die hem de hand willen drukken krijgen daarvoor de gelegenheid van half zes tot half acht in het Gemeenschapshuis te Wijnandsrade. In 1946, komend uit Maastricht, gaf hij er al snel blijk van het uitstekend te kunnen vinden in het sterk agrarisch georiënteerde dorpje. Hij werd in het verenigingsleven een belangrijke schakel tussen school en gemeenschap. Jarenlang stimuleerde hij de Oranjevereniging en het Sint-Nicolaascomité, werd kassier van de plaatselijke Boerenleenbank, lid van de woningvereniging en zorgde als voorzitter van de Stichting gemeenschapshuis er mede voor, dat de school kon beschikken over een uitstekende gymzaal.

De school was inmiddels uit haar jasje gegroeid. Er kwam onder zijn bezielende leiding een zevenklassige nieuwbouw tot stand. Piet Hock werd hoofd in 1961 en dat bracht met zich mee, dat ook inhoudelijk aan de weg getimmerd diende te worden. Onder het motto *Behoud het goede* wist hij samen met zijn collega's de vernieuwingen vaste grond te geven. Stimuleren en toch op de achtergrond blijven, was zijn manier om binnen de school die sfeer te scheppen, waarin kinderen zich thuis voelen. Dit is misschien wel zijn grootste verdienste: de bereidheid om te

overleggen en het open staan voor anderen.

Wij wensen Piet en zijn vrouw een welbestede tijd toe. Meester Hock, dat u nog vele jaren in goede gezondheid van uw pensioen mag genieten.

Team lagere school en kleuterschool.
Bestuur Stichting SKOW